

Lorax - Skogens vokter [3D Blu-ray + Blu-ray]

Lorax - Skogens vokter [3D Blu-ray + Blu-ray]

Lorax - Skogens vokter er en film hvor filmens åpenbare hovedkarakter, som også har gitt navn til filmen, nesten ikke er med i handlingen. Hva sitter vi så igjen med? Ikke stort.

Dr. Seuss' Lorax
Chris Renaud, Kyle Balda
Universal Pictures, Illumination Entertainment
2012
Universal
16:9 Fullskjerm (1,85:1), 1080p
DTS-HD Master Audio 5.1
86 min.
2

3

Hvor gærent kan det bli?

Har du hørt om det mennesket i verden som har bidratt til desidert mest ødeleggelse? Thomas Midgley Jr. var oppfinner og kjemiker som fant på å tilsette bly i bensin for å få bilmotorer til å gå bedre, og samtidig forgifte store deler av planeten. Som om ikke det var nok fant han noen år senere på å bytte ut datidens brennbare gasser i kjøleskap med freongass. Synd da at denne gassen viste seg å bidra til reduksjonen i ozonlaget og utgjør en av de mest omfattende truslene menneskeheten har stått overfor. Herr Midgley har flere likhetstrekk med Once-ler, den korttenkte, griske og destruktive karakteren i Dr. Seuss' historie om *Lorax - Skogens vokter*. Dessverre hadde ikke Midgley en Lorax til å passe på seg - følgelig er vi fortsatt i en global knipe.

I filmversjonen møter vi unggutten Ted, som er stormende forelsket i den frittenkende jenta Audrey. En dag introduserer Audrey ideen om at verden en gang var dekket av de vakreste trær - til forskjell fra den helsyntetiske verden som omgir dem til daglig. For å imøtekomme Audreys ønske om å se trær igjen oppsøker Ted den mystiske karakteren Once-ler som lever en eremitlivelse utenfor bymuren. Etter noen forsøk får Ted dratt historien om hvordan Once-ler, på grunn av sin korttenkte griskhet, fikk alle trærne hugget ned på tross av advarslene fra Lorax og dyrene som befant seg i den nydelige skogen. Ted må trosse byens diktator - Mr. O'Hare, som har tjent seg rik og mektig på mangelen av natur - for å imøtekomme Audreys ønsker og bringe naturlig liv tilbake til den helsyntetiske byen.

Jeg må medgi at jeg aldri har hatt et særlig sterkt forhold til Dr. Seuss' univers av historier. Ja visst har jeg registrert at Katten med hatten og Grinchen eksisterer, men amerikanernes hang til rim og regler, har aldri pirret meg. Snarere opplever jeg at Seuss-historiene på rim fungerer som en irriterende tvangstrøye og begrenser kreativiteten for såvel barn som voksne. Men på linje med veldig mye annet amerikansk og masseprodusert, er det en hang til at det kommer vår vei etterhvert. Så også med Dr. Seuss. En rekke filmatiseringer, både animerte og live action, har mer eller mindre motivert, truffet våre kinoer de siste årene. Senest med den middelmådige animerte fabelen

Horton redder en Hvem! i 2008. Den gang var det Blue Sky som produserte filmen, nå er det Illumination og franske Mac Guff studios som står bak produksjonen.

Lorax - Skogens vokter ser i aller høyeste grad ut som en Dr. Seuss-film. Karakterene, og særlig Once-ler, er klassisk Dr. Seuss og ikke helt ulik Grinchen eller borgermesteren i *Horton redder en Hvem!*, eller katten i

Katten med hatten for den saks skyld. Dette er altså lett gjenkjennelige saker, og for dem som er oppvokst med dette visuelle universet, er det sikkert et gledelig gjensyn. For meg, som har et mer distansert forhold til dette visuelle universet synes karakterdesignet og hele stilen til filmen forholdsvis uinspirert ut. Til sterk forskjell fra Illuminations inspirerte produksjon *Grusomme meg* (2010). Den beste utformede "karakteren" i filmen er faktisk trærne som spiller en form for hovedrolle i denne økosofiske fortellingen - deres pussige utforming med lang stamme og en fjærdott øverst er virkelig tiltrekkende.

Selve historien om

Lorax - Skogens vokter er pussig bygget opp. Regissørene har gjort et uortodoks valg ved å la filmens forventede hovedkarakter - Lorax - spille en minimal rolle, og gjemmer det bebartede vesenet bort bak historien om unggutten Ted. Lorax forblir en bikarakter i historien som Ted blir fortalt av den mystiske Once-ler. Det hjelper heller ikke at historien er spekket med logiske brister; hvordan har det seg at hele byens befolkning har latt seg fange av en bymur, når Ted bare kan trykke på en knapp for å komme seg til utsiden? Og hvordan har det seg at hele byen på under en generasjon har glemt at trær og natur har eksistert - slik at "fotosyntese" bare er blitt et rart ord? Det ligger selvsagt en velment tanke om naturvern under hele dette prosjektet, men de gode tankene er pakket inn i en haltende historie og en nokså tam visuell innpakning som gjør at jeg og mitt testpanel mister interessen lenge før filmen når sitt klimaks.

Animasjonen som Mac Guff studios i hovedsak står for er grei nok. Filmens visuelle stil gjør sitt til at det ikke er rom for den mest imponerende karakteranimasjonen. De fleste karakterene er

langlemmede og beveger seg som gummierte figurer. Ted formelig spretter bortover og er stort sett å finne oppå etthjulsykkelen sin - noe som minimerer behovet for kinkige gåsykluser. Once-ler er stort sett gjemt bak et skyggefullt vindu, og tilbakeblikkene til hans ungdomsdager viser en spagettilemmede fyr med minimal mimikk. Det er jevnt over en tendens til at karakterene reagerer på hverandres handlinger og det er lite tid til at karakterene reflekterer over handlingene, noe som fører til et hektisk tempo og lite rom for fintfølende animasjon. Det er tydelig at det er DreamWorks som er inspirasjonen for stilen til Illumination med deres kjappe animasjonsteknikk, fremfor Pixars mer finstemte animasjonskunst.

Som sedvanlig er det hyret inn en lang rekke Hollywood-kjendiser for å fylle karakterene med stemmer. Fabelaktige Danny DeVito gestalter Lorax på mesterlig vis - bare så synd da at karakteren spiller en forholdsvis liten rolle i filmen. Tenåringsidolene Zac Efron og Taylor Swift er hyret inn som henholdsvis Ted og Audrey nettopp for å tekke det unge publikummet, men uten å imponere nevneverdig. Bedre da at kredible Ed Helms, best kjent som korrespondent for Jon Stewart i Daily Show, gjør Once-ler med mystikk og sjarme. Den norske versjonen er ikke spesielt imponerende dessverre.

Samlet sett er

Lorax - Skogens vokter en nokså lettglemt affære - verken spesielt morsom eller tankevekkende. Moralen er i bunn og grunn god, men den presenteres på et så suppete vis at du skal være bra bevisstløs hvis det er denne filmen som får deg til å våkne til klodens miljøproblemer. Men det hadde jo vært greit hvis salige Thomas Midgley Jr. hadde hatt en Lorax til å rydde opp for seg.

Utgivelsen:

Lorax - Skogens vokter er den typen digitalt produsert film som ser helt perfekt ut i blu-ray-formatet. Her er det ingen visuelle blemmer å skue. Det skal sies at jeg kun forholder meg til 2D-versjonen av filmen. 3D er etter min mening en forbigående greie som ikke kommer til å vare og følgelig ikke er verdt investeringen. Lyden presenteres i en DTS-HD Master Audio 5.1-miks som både byr på rumlende effekter og sylskarp dialog.

Blant ekstramaterialet er det ingen store overraskelser å finne. Sjarmerende nok får vi servert tre korte snutter med karakterene fra hovedfilmen. Ikke for selvstendige kortfilmer å regne, men en fin gest uansett. Det er også flere spill og aktiviteter for de yngste i målgruppa. For de mer spesielt interesserte er det inkludert et kommentarspor med regissørene Chris Renaud og Kyle Balda. Det er også en kort dokumentar med intervjuer av sentrale bidragsyttere i produksjonen av filmen.

Ikke noe spektakulært, men en helt grei utgivelse av en film som ikke vil nevnes når filmåret skal oppsummeres.

Anmeldt av Tom-Erik Lønnerød, 25.09.12

Takk til Universal for anmeldereksemplar.

Trailer Lorax - Skogens vokter:

Ja

[Lorax cover;](#)